

בגלל שהם כל הזמן נלחמים וככה מתים להם אנשים ואנחנו כובשים להם אזורים ששייכים להם.

● „יש ערבים טובים ויש ערבים רעים. הערבים שפוצצו את האוטובוס למ של הם ערבים רעים.”

● „הם די בסדר, אבל תלוי מי.”

● „בכלל, אלו שבסדר הם נוצרים.

הם לא מוזיקים לישראל, והמחבלים זה דבר נורא, רק לחבל ולהציק לנו הם יודעים, ויש להם מנהיג ששמו עראפאת, ויש לו פה גדול ומלוכלך, ובסך הכל הוא פחדן גדול.”

● „אפשר להגיד שהם טיפשים. הארץ היא שלנו, ועוד מימי ההיסטוריה, ואני לא מבינה — הם ערבים ויש להם עוד יותר מ-7 מקומות וארצות שיש בהם ערבים ולנו אין עוד ארצות יהודיות אלא רק עיירות או ערים, אבל לא כל כך גדויות עד כדי כך.”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

● „הערבים הם אנשים רעים. הם

המילחמה

„פה גדול ומלוכלך”

ידי קיבוץ יראון מספרים

על פחדיהם, משיחים על

דאגותיהם ומביעים את

דעתם על הערבים

„אני מפחדת בלילה כאשר יש מילחמה ואני צריכה לשירותים, הודתה זאטוטית מקיבוץ יראון, שעל גבול הלבנון. ואני גם מפחדת שאני על משהו גבוה. ואני גם מפחדת מכלבים.”

לא היתה זו הילדה היחידה ששחה על פחדיה בגילוי-לב, בעיצומה של מילחמת הליטאני. דברי הילדים, בקיבוץ השוכן מול הכפרים הלבנונים ירון ומארון אל-אס, לוקטו בידי חברי הקיבוץ המבוגרים

ופורסמו, עם תום הקרבות, בעלון הפנימי של המשק.

„אני מפחד מתי שאני הולך לחדר שיש מילחמה ובומים, סיפר ילד מיראון, ואני חושב שהנה יפול לידי פגז או שיפגע בי כדור.”

„ואני מפחדת כאשר אני חושבת שאני ישנה עם הפנים לקיר, סיפרה אחת הילדות. מראות המילחמה הצטיירו בדימוי נה כסכנה אישית, שהיתה אופיינית לעידן הטרום-טכנולוגי: „אני מפחדת שיבוא מישו ויתקע לי חרב בגב או יכרות לי את הראש.”

ילדה אחרת שחה כאחד המבוגרים: „אתמול ושלשום הרגשתי פחד ודאגה כי אני דואגת לחיילים שלנו ופחדת שי”הרגו.”

„נמאם לשבת במיקלט”, ילדי הקיבוץ סיפרו לא רק על פחדיהם, אלא גם על הרגשותיהם ודאגותיהם. על השאלה שהציגו המבוגרים — על מה חשבת כאשר היית במיקלט? — ניתנו התשובות הבאות:

● „על המילחמה, ומה החיילים עושים, ואיפה אבא שלי, ואיך נראות הפצצות, וכמה הרוגים, וכמה פצועים, ואם כבר כבשו את מארון אל-ראס, ואיפה מעמידים את התותחים.”

● „על אבא ואמא במיקלט שלהם.”

● „על מה שקורה בדרום לבנון, מה החיילים עושים שם, כמה נהרגו חיילים, כמה הפצועים יש ועוד כמה זמן תיגמר המילחמה, כי נמאס לשבת במיקלט.”

● „על צה”ל שהם צריכים לפעול בכוח ואני מרגישה פחד. אני חושבת ש” אפשר להרוג או לתפוס את מנהיגיהם, אבל יפתח סיפר לי שהם מרמים, למשל נכנעים או מתחפשים לנשים ובינתיים המנהיגים שלהם בורחים.”

● „שלא ייכנסו עוד פעם למיקלטים כי זה משעמם.”

„פחדן גדול”, כאשר נשאלו ילדי יראון לדעתם על הערבים, הוכיחו בתשובותיהם עד כמה נכון הפיתגם האנגלי הידוע, האומר כי „הילד הוא האבא של האישה”. שכן הזאטוטים מן הקיבוץ השיבו בלשון אופיינית למבוגרים רבים בישראל, „הערבים הם בכלל לא חכמים, ופחדים, הם תום הקרבות, בעלון הפנימי של המשק.”

„אני מפחד מתי שאני הולך לחדר שיש מילחמה ובומים, סיפר ילד מיראון, ואני חושב שהנה יפול לידי פגז או שיפגע בי כדור.”

„ואני מפחדת כאשר אני חושבת שאני ישנה עם הפנים לקיר, סיפרה אחת הילדות. מראות המילחמה הצטיירו בדימוי נה כסכנה אישית, שהיתה אופיינית לעידן הטרום-טכנולוגי: „אני מפחדת שיבוא מישו ויתקע לי חרב בגב או יכרות לי את הראש.”

ילדה אחרת שחה כאחד המבוגרים: „אתמול ושלשום הרגשתי פחד ודאגה כי אני דואגת לחיילים שלנו ופחדת שי”הרגו.”

„נמאם לשבת במיקלט”, ילדי הקיבוץ סיפרו לא רק על פחדיהם, אלא גם על הרגשותיהם ודאגותיהם. על השאלה שהציגו המבוגרים — על מה חשבת כאשר היית במיקלט? — ניתנו התשובות הבאות:

● „על המילחמה, ומה החיילים עושים, ואיפה אבא שלי, ואיך נראות הפצצות, וכמה הרוגים, וכמה פצועים, ואם כבר כבשו את מארון אל-ראס, ואיפה מעמידים את התותחים.”

● „על אבא ואמא במיקלט שלהם.”

● „על מה שקורה בדרום לבנון, מה החיילים עושים שם, כמה נהרגו חיילים, כמה הפצועים יש ועוד כמה זמן תיגמר המילחמה, כי נמאס לשבת במיקלט.”

● „על צה”ל שהם צריכים לפעול בכוח ואני מרגישה פחד. אני חושבת ש” אפשר להרוג או לתפוס את מנהיגיהם, אבל יפתח סיפר לי שהם מרמים, למשל נכנעים או מתחפשים לנשים ובינתיים המנהיגים שלהם בורחים.”

● „שלא ייכנסו עוד פעם למיקלטים כי זה משעמם.”

„פחדן גדול”, כאשר נשאלו ילדי יראון לדעתם על הערבים, הוכיחו בתשובותיהם עד כמה נכון הפיתגם האנגלי הידוע, האומר כי „הילד הוא האבא של האישה”. שכן הזאטוטים מן הקיבוץ השיבו בלשון אופיינית למבוגרים רבים בישראל, „הערבים הם בכלל לא חכמים, ופחדים, הם תום הקרבות, בעלון הפנימי של המשק.”

„אני מפחד מתי שאני הולך לחדר שיש מילחמה ובומים, סיפר ילד מיראון, ואני חושב שהנה יפול לידי פגז או שיפגע בי כדור.”

„ואני מפחדת כאשר אני חושבת שאני ישנה עם הפנים לקיר, סיפרה אחת הילדות. מראות המילחמה הצטיירו בדימוי נה כסכנה אישית, שהיתה אופיינית לעידן הטרום-טכנולוגי: „אני מפחדת שיבוא מישו ויתקע לי חרב בגב או יכרות לי את הראש.”

ילדה אחרת שחה כאחד המבוגרים: „אתמול ושלשום הרגשתי פחד ודאגה כי אני דואגת לחיילים שלנו ופחדת שי”הרגו.”

„נמאם לשבת במיקלט”, ילדי הקיבוץ סיפרו לא רק על פחדיהם, אלא גם על הרגשותיהם ודאגותיהם. על השאלה שהציגו המבוגרים — על מה חשבת כאשר היית במיקלט? — ניתנו התשובות הבאות:

● „על המילחמה, ומה החיילים עושים, ואיפה אבא שלי, ואיך נראות הפצצות, וכמה הרוגים, וכמה פצועים, ואם כבר כבשו את מארון אל-ראס, ואיפה מעמידים את התותחים.”

● „על אבא ואמא במיקלט שלהם.”

● „על מה שקורה בדרום לבנון, מה החיילים עושים שם, כמה נהרגו חיילים, כמה הפצועים יש ועוד כמה זמן תיגמר המילחמה, כי נמאס לשבת במיקלט.”

● „על צה”ל שהם צריכים לפעול בכוח ואני מרגישה פחד. אני חושבת ש” אפשר להרוג או לתפוס את מנהיגיהם, אבל יפתח סיפר לי שהם מרמים, למשל נכנעים או מתחפשים לנשים ובינתיים המנהיגים שלהם בורחים.”

● „שלא ייכנסו עוד פעם למיקלטים כי זה משעמם.”

„פחדן גדול”, כאשר נשאלו ילדי יראון לדעתם על הערבים, הוכיחו בתשובותיהם עד כמה נכון הפיתגם האנגלי הידוע, האומר כי „הילד הוא האבא של האישה”. שכן הזאטוטים מן הקיבוץ השיבו בלשון אופיינית למבוגרים רבים בישראל, „הערבים הם בכלל לא חכמים, ופחדים, הם תום הקרבות, בעלון הפנימי של המשק.”

שיפודים, דגים ויין
בית רצון

רח. בן יהודה 73, ח'א. טל: 235607

טנק של צה"ל בגבול הצפוני, הילד הוא האבא של האישה.

רוצים להרוג הרבה אנשים ולכן גם מתים להם הרבה אנשים, בגלל שאנחנו עושים להם פעולות תגמול.”

● „אבל יש ערבים שהם טובים, למשל: הפועלים שלנו הם ערבים טובים...”

היסטוריה

הארמנים והשאלה היהודית

חוקר פלסטיני חושף פרשה

עדומה בתולדות הציונות,

שכמרכזה חוזה מדינת היהודים

הרעיון שנלחש על אוזנו של תיאודור הרצל היה פשוט. אם יצליח לפייס את הארמנים — כך נאמר לו — ויחד עם זאת ישיג הלוואה לאוצר התורכי המדולדל ומכתב-המלצה מן המנהיג הגרמני הקיסר, אוטו (קאנצלר הברזל) פון-ביס-מרק — ייפתח בפניו השער העליון בקושטא. או, או יאזין הסולטאן עבד אל-חאמיד לדבריו, ויתן לו זיכיון על חבל-ארץ נידה בממלכה העות'מאנית, ה־קרוב בשם פלשתינה.

הזמן: יוני 1896, ארבעה חודשים אחרי שהרצל פירסם את חיבורו הידוע „מדינת היהודים”.

המקום: קושטא, בירת הקיסרות העות'מאנית.

הלחשן: פיליפ מיכאל נווליונסקי, אציל פולני שירד מנסטיו, דיפלומט אוסטרי לשעבר, עיתונאי לעת-מצוא, סוכן-להשגת כיר ובעל קשרים עם הסולטאן.

ברקע הצעתו של איש-המיסתורין התמ-הוני לחווה מדינת היהודים, ניצבה, השאיפה הארמנית, שהטרידה אז את השליט התורכי ומיקדה את תשומת-ליבם של מדינאי פאריס ולונדון, ברלין ווינה.

אגודות-סתר. הרצל עט על הרעיון כמוצא שלל רב. גורלו המר של העם הארמני לא הטרידו כלל מן הבחינה האנושית-מוסרית, אך האפשרות לנצל את „השאלה הארמנית” כדי לקדם את רעיון נותיו, שנועדו לפתור את „השאלה היהודית” קטמה לו ביותר.

הארמנים נאבקו באותה עת להשגת (המשך בעמוד 54)

השבוע
בהגרלת
הפיס

מיליונר
בלי שזתפים

סך כל הפרסים

7.212.000 ל"י

פרס ראשון

1.000.000 ל"י

קנה לך כרטיס
ובוא לטכס ההגרלה

מפעל הפיס

„אזנפן גרג” בהנהלת המורה הידוע מר חיים כר-קמא פותח ב־16.5.78 קורס ערב של חודש אחד בלבד ל-

קצרנות

עברית
ו/או אנגלית

ההצלחה מובטחת! כיתות קטנות — הירשמו מיד: תל-אביב: רח' וייצמן 22, טלפון 254826. חיפה: ב"ס „במעלה”, שמריהו לויין 30, טל. 664922.

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אמנות

רובקס

המתנה היפה ביותר